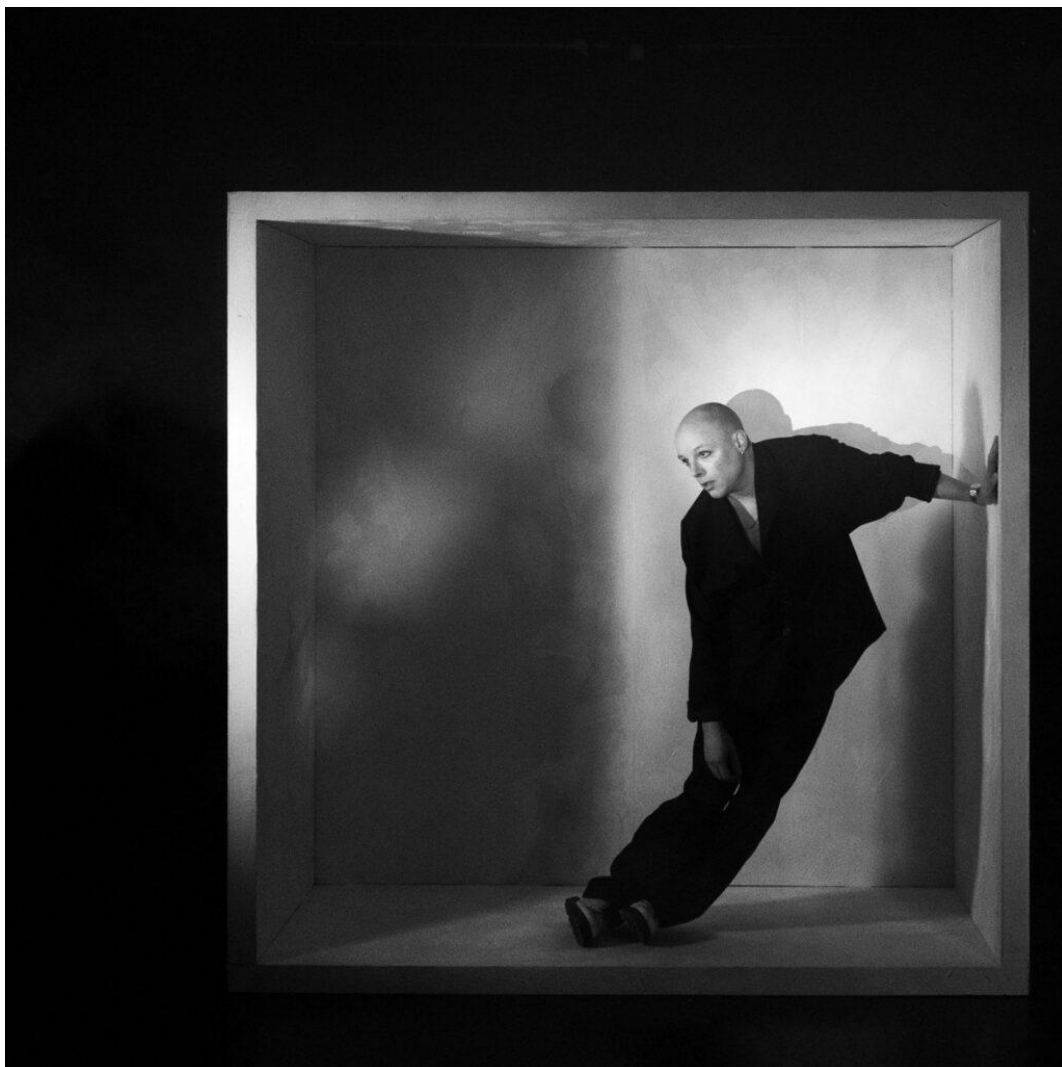

JOHANNES IS ZIJN NAAM – Contact (N.E.W.S.)

Een goed verstaander heeft maar een half woord nodig dacht **Johannes Verschaeve** en dus noemde hij zijn solo-project **Johannes Is Zijn Naam**. Wie de Belgische muziekwereld een beetje volgt, weet daarmee ongetwijfeld genoeg want de man heeft vanzelfsprekend meer dan een beetje zijn stempel gedrukt op de vaderlandse muziek met **The Van Jets** waarmee hij zowat elk podium in het land gevuld werd. We moeten toegeven dat we destijds – we spreken intussen van zes jaar geleden (!) – behoorlijk schrokken van het feit dat The Van Jets de stekker uit het verhaal trokken. Hun 15-jarige carrière heeft ongetwijfeld een hoop mensen ertoe aangezet om minstens te heupwiegen.

Maar kijk, zoals dat bij talentvolle bands het geval is: de individuen weten ook apart hoge ogen te gooien. Je hebt al lang gemerkt dat we bij Luminous Dash een hoge pet op hebben van **Floris Francis Arthur** en **Wolf Vanwymeersch** die – jawel – beide toch zeker lid waren van dezelfde band! Kortom, het stoppen van een band betekend geenszins het stoppen van de aanwezige creativiteit.

Artwork: **Oli De Vos** en **Jana Van Brussel**

Zes jaar later – en een ferm gesmaakt debuutalbum tussendoor – komt Johannes Verschaeve met een tweede langspeler op de proppen. Waar de wereld misschien nog enigszins verrast werd door de compleet andere weg die hij hiermee insloeg, is het bij opvolger *Contact* geen nieuws meer dat hij zich volledig in het Nederlands uitdrukt. Maar Johannes Verschaeve zou ons ferm ontgoochelen als hij niet zijn eigen onnavolgbare, onvoorspelbare zelf zou zijn. In die zin is *Contact* voor ons misschien nog wel verrassender dan het debuut.

Waar het album *Johannes Is Zijn Naam* nog enigszins schuchter de eerste stappen in de nieuwe wereld zette, bloeit de man op *Contact* verder open en wordt de horizon een pak verbreed. Zoals hij het zelf omschrijft, treedt hij op *Contact* uit zijn cocon en zoekt hij – weliswaar in geheel eigen stijl – enigszins verbinding met de wereld rondom hem. Dat komt op diverse manieren tot uiting maar niet in het minst door enkele opmerkelijke samenwerkingen op het album. Zo is er de vocale inbreng van **Elmer** (aka **Merel Pauw**) die op het intiem-donkere *Durf Je?* haar stempel weet te drukken. *Televisie en de Zetel* en *Doe Maar* laten dan weer **Linda Carriijn** (de eega van **Dijf Sanders**) horen, zowel met haar engelenstem als met haar vioolspel.

We vertellen ongetwijfeld niets nieuws als we opmerking dat de rockende gitaren van The Van Jets niet te bespeuren zijn in het solowerk van Johannes. Wat je wél hoort bij Johannes Is Zijn Naam, is een enorm eclectisch gamma aan stijlen en emoties. Vooral dat laatste treft ons het meest in zijn werk. Verwacht je hoegenaamd niet aan een album dat in één welbepaalde sfeer baadt. Net zoals de dagdagelijkse realiteit een amalgaam van uiteenlopende ervaringen en gevoelens is, is *Contact* dat evenzeer. Het maakt dat je in de ene song een grappige Johannes hoort om bij een ander lied somberheid te voelen en nog op een ander moment een ingetogen, breekbaar, onzeker personage te aanschouwen. Johannes weet alle emoties echter te vangen op een manier die ondanks de diversiteit toch samenhangend klinkt. Komt het omdat de afwisseling net zo herkenbaar is of ligt het dan toch aan die geheel eigen benadering van Johannes Is Zijn Naam? We laten het in het midden omdat het er voor ons hoegenaamd niet toe doet. Het werkt en dat is het enige wat van belang is. De enige voorwaarde die eraan verbonden is, is overweg kunnen met de sprongetjes die gemaakt worden. Als dat geen beletsel vormt, is *Contact* werkelijk een plaat die bijzonder meeslepend is en luisterbeurt na luisterbeurt nieuwe elementen laat ontwaren.

We weten het, vergelijkingen maken is je altijd begeven op glad ijs maar we gaan het er toch even op wagen.

Televisie en de Zetel doet ons muzikaal denken aan **Ertebrekers** en geeft instant een vrolijke vibe.

Vooruitgeschoven single *Wildernis* heeft ergens de sfeer van bij **Philippe Robrecht** ten tijde van *Magie* – da's écht lang geleden – en bij *Trap* springt spontaan het beeld van wijlen **Luc De Vos** voor ogen. Voor alle duidelijkheid, we bedoelen geenszins dat Johannes de mosterd bij elk van deze muzikanten is gaan halen, wel willen hiermee onderstrepen hoe weids het spectrum is dat hij weet te omvatten. Al durven we wel zeggen dat Johannes Is Zijn Naam qua attitude voor ons de opvolger is van Luc De Vos. Geheel in zijn eigen stijl en vooral afgaand op gevoel. Teksten die hij zelf niet verder uitlegt maar waar hij het overlaat aan de luisteraar om er een eigen interpretatie aan te geven. Geheel toepasselijk in die zin is overigens het a capella nummer *Imaginatie*.

One more time for the people in the back: Johannes Is Zijn Naam en vergeet het nu nooit meer! Een zeer beklievende plaat als je het ons vraagt – ook al wordt het niet gevraagd maar we geven het als gratis advies mee. Doe er je voordeel mee.

Nog even ter info meegeven dat Johannes Is Zijn Naam heel binnenkort op volgende plekken te bewonderen is: